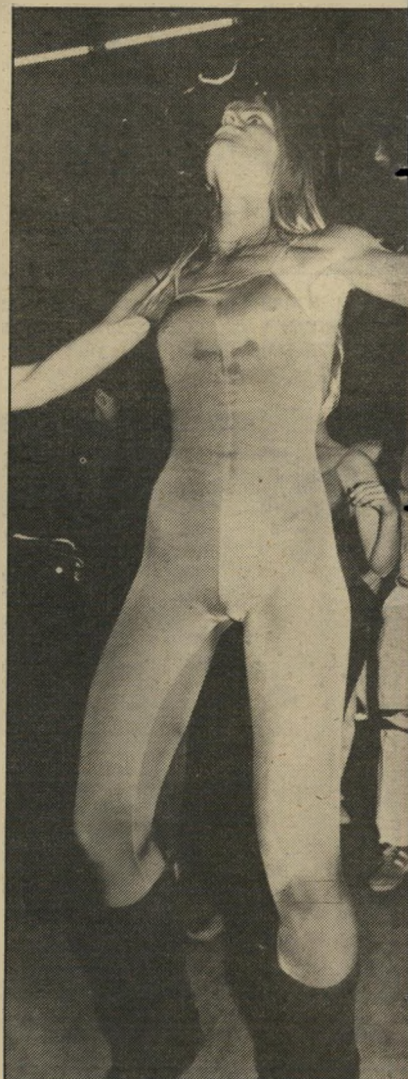

עכוזים לוחטים

אוסף של גופות מיוזעים במיכנסיי-התע"מ מלות ובבגדי-גוף צמודים. לחלקם הגדול קפילי-שומן מיותרים. הנשפכים מכל הכוור

מצחיק? חוגגים בתילבושות מצחיקות ובעלי עור דפי שומן מנסיס כוחם בהפעלת שרירים. לקול מוסיקת דיסקו. על הבימה: המדריכה.

סקומית בבגדי-גוף הדוק ומגפתי. זמש היא ורה פנטלי. מתעמלת במיכנסיי-התעמלות. (משמאל)

ג'ינס הדוגמנית קטי ממזן מתעמלת בג'ינס ומנופפת בידיה לקול המוסיקה. קטי, נמנית עם הדוג' מניות החשובות שמחול אירובי יעזור להן לשמור על גיזרתן.

פייסס מתעמלת שהגיעה למסיבה בטייטס חשוף ביותר, מתעמלת לקול המוסיקה הקיצבית. רוב הבחורות באו למסיבה כדי להפגין בגדי-גוף אופנתיים, ולא-דווקא ביגלל התירגול.

אחר. בשבוע שעבר ערכו שם מילחמת-עירום. הפעם בחרו להפוך את מועדונם ל-מיגרש-התעמלות לישראלים מנוונים וקשי תנועה. לא אתפלא אם בשבוע הבא יארגנו שם כמה חיות-טרף שיילחמו מול האורחים רעבי הבילויים.

החתיכות באו כמצווה, לבושות ביגדיי התעמלות, חלקם בטייטס אופנתיים. העיקר — כמה שיותר חשוף יותר טוב. כולם באו לחגוג את השיגעון האופנתי החדש, שנקרא מחול אירובי. לא חשוב אם אתה בכושר או לא, לא חשוב אם אתה יודע לנשום נכון, למי איכפת אם אתה במיקרה סובל מליבך או לוקה בלחץ דם גבוה, מייד מצרפים אור תך להצגה הגדולה, בלי שתדע מה זה בדיוק. אין תרגילי חימום, מתחילים ישר, באקשן מלא. העיקר שתניף את גופך ידך ורגליך ללא מנוחה.

על הבימה התעמלו המדגימים. הם מאור מנים היטב, כי הם מורים להתעמלות. הם

נים — כל האוסף המרשים הזה המשתרע על הריצפה לקול מוסיקת-דיסקו בקצב מטורף, שנשמעה ברקע בעוצמה של אלפי דציבלים. קול הרעש איים לקרוע את ה-אוזניים בכל רגע.

הגופות הניעו רגליים, ידיים ושאר חלקי גוף בתנועות-התעמלות בקצב מטורף. חל-קם הגדול נראה, כאילו זו הפעם הראשונה שגופם המנוון התחיל לנוע, אבל איש לא הפסיק. צריך להתעמל לקצב המוסיקה, ו-לזו לא איכפת כלל שהגופות עייפים ולא מאומנים. כולם התנשפו בכבדות, ידיים ורגליים הסתובבו כמאוורר לכל עבר. ממש מצחיק.

הסצינה המזורה הזו, הלקוחה כאילו מ-טרט מצחיק התרחשה לאו דווקא באולם-התעמלות אלא על ריצפת מועדון קוליטי-אוס. האמת היא שדי נמאס לי ללכת לשם בכל שבוע, אבל בעלי-העסק ממש אינם מר-פים. כל שבוע הם מציאים לחם-שעשועים

המלכה השרועה על הריצפה, בבגד מינימלי ובנעלי-התעמלות, היא מלכת היופי לשעבר אילי-נה שושן. שושן התקשתה בהרמת רגליים.

התנועעו בקצב, וכולם נדרשו לחקות את תנועותיהם.

קוני הכרטיסים שהיו שרועים שם על הריצפה, היו מעדיפים להתעלף, רק לא להפסיק את ההצגה לפני חבריהם, שצפו בהם, מסביב, כמו בעלי-כנף בגן-החיות.

הבטתי: הטירוף הרצחני הזה נמשך כחצי שעה, ללא הפסקה. "מה זה חשוב? העיקר שכולם יוצאים מזה מחייכים ומאשרים." אמר לי בעל מכוון-בריאות אחד, שנוכח ב-מקום. בלרינה אחת בקהל סיפרה לי שלא היתה מעזה להתעמל כך, לולא היתה רקד-נית מיקצועית. "השתגעתי?" אמרה לי. "מי שלא מאומן, יכול לקבל מיניסקוס בבירר כיום ולשבור את הגב. לא מתחממים כאן, לא ראית?"

מורה אחת לבאלט אמרה: בקפיצות כ-אלה, אפשר לאבד את ההכרה. ואילו ה-כוריאוגרף יונתן כרמון הרגיע את ה-מבוללים: "מה זה חשוב? בין לא לעשות כלום ובין לקפץ כמו תיישים, עדיף שיק-פצו. העיקר שיוונו."